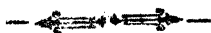

કીરસા જીવનીલી (ભટ્ટયારી.)

ઉડું જમાન ઓર ગુજરાતી હરકુમે

લીખને વાલે ઓર છપાને વાલે

મી. ખદરદીન હુસેનુદીન નીઝામી.

બુકસેલર એન્ડ પબ્લીશર.

કે. ત્રણ દરવાજા-અમદાવાદ.

પેહલી ખાત.

૯૯૯ ૧૦૦૦

સને ૧૩૩૭ હીજરી.

સને ૧૯૧૬

Shri Jain Vidya Vijay Printing Press.

Richey Road-AHMEDABAD.

Printed By Popatlal Amathabhai Shah.

કી. રૂ. ૦-૩-૦

ગુજરાત વિદ્યાલય
અધિકારી
૨૦૭૮

ક્યા આપ ખુર્રી મસાએલસે વાકેફ હુવા આહતે હંય ?

રૂકનેદીન—મસલા જગાળ એર ખે મીઠા નુરંમમે તમામ શીકહકે મસાએલ સવાલો જગાળમે દરજ હય. શીકહકી ખડી ખડી મુસતનદહકી તાજુકે હવાલુકે સાય તમામ કીસમકે મસાએલ ખસ કીતાળમે લીખે ગએ હય, કોઇ મસલા અયસા નહી કે જરકા હલ ઇસ કીતાળમે નહો મુમનીફ સાહેબને દરયાકા કુજમે જાર દીયા હય. એક કીતાળ મંગરાકર આપ અપને પાસ રખીએ કા-સી મોલવી સાહેબસે મમતા દરયાકત કરનેકી આપકા હાજત ન હોગી એર હઝારકા આપ કાયદા પહોચાઇએ કિદુ જમાન એર ગુજરાતી હરકોમે કીમત રૂ. ૧-૪-૦

તોહફએ હુજાજા-યાને સકરેહુજ

હજી સકરકે લીએ પેહ કીતાળ પાસ રખા જરરા હય એર આપકા ખાસ મોજલમ હય ઉફ જમાન ગુજરાતી હરકુમે ઉમદા ગએજ કાગજ કીમત સીફ રૂ. ૦-૬-૦

અલાવા ઈરકે તમામ કાસમકે કુરાનશરીફ, કાયદે, સીપાર એર તમામ ઉર્દુ, ફારસી, અરબી કીતાબે એર તમામ કાસમકી ઉર્દુ જમાન ગુજરાતી હરકુકી કીતાબે ઈદ મુબારકકે કેન્સી કાર્ડ કે જરકી અમક રંગ રૂપ નકશો નીગાર દેખતેકી આપકી જમાનસે પાહ, વાહ, વાહ, વાહ ન નીકલ જાય તો હમારા મીઠા વગયર હમારે પહા કીસાયતસે મીલવે હંય.

તમામ કીસમકી કીતાબે મીલનેકા પતા.

મીઆં ખદરદીનુહુસેનુદીન નીઝામી બુકસેલર.

૬૦ મજીદરાબ, —અમદાવાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૭૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ દાલાલ ભટ્ટાચારી

વિષય ૪૪૬૮:૩ ૪૬૮

કીસ્સા.

જિં છખીલી ભટયારી. જિ

રાવીયાને અખખાર ઇસ દાસ્તાન રંગીનકો મું ખ્યા-
ન કરતે હેં કે શહેર દેહલીમેં એક બાદશાહ થા કે છ-
સમ્રી હાતમકે માનીન્દ સખાવત ઓર મીસ્ત્રે નવશેરવાન
કે અદલ ઓર કાફરકે ખરાખર ખજાના થા. નામ સીકં-
દરશાહ થા. ઉસકે ઓલાદ નહોતીથી એક રોજ મુખેહકે
વકત સરેરાહ દીવાને ખાસમેં ઉધરસે બઝબકશ બાદશા-
હકો દેખતા હુવા આયા. બાદશાહકી ચાર આંખેં હુમ્,
ઉસને બાદશાહકો સલામ કીયા ઓર ભવેં ચઢાકર ઓર
દીલગીર હોકર ચલા ગયા. ઉસ વકત બાદશાહને દીલમેં
સોચા કે મેં દુનિયામેં બાદશાહ હું જો મુખેહકો મેરા
મુંહ દેખે તમામ દીન ખુશ હો લેકીન બાકરખને સલામ
ન કીયા ઓર ભવેં ચઢાકર ઓર દીલમેં આઝુદા હોકર
ચલા ગયા અયસા મુજમેં કયા અયબહે. આખીર બાદ-
શાહને કહા કે ઝાહીરાતો કેઈ અયબ નહીં બનુઝ ઇસકે
મેરે ઓલાદ નહીં હોતી શાયઃ ઇસી વખેહસે બાકરખ
દીલમેં રંછા હુવા હો કે આજ મુખેહ અયસે જો ઓલા-
દકા મુંહ દેખા ખુદા ખેર કરે કીચીસે તકશાર નહો. બા-
દશાહને સોચા કે દાદાકા નામ હમારે બાપસે ચલા ઓર
બાપકા નામ મુજસે ચલા અબ મેરા નામ કીસ ચલેગા
અયચી બાદશાહીસે ફકીરી બેહતર હે. બાદશાહને મહેલમેં
આકર તમામ કપડે બદલસે ઉતારે ઓર કફની ફાડ કર
ગલેમેં ઠાલી. ઉસી વકત તમામ શહેરમેં બાદશાહકે ફ-
કીરી લીખત પહેને ખમ હો ગઈ ઓર બજારો ના જાતે.

ન બાદશાહકે સાથ હોલીયે. જબ બાદશાહ બાહીર નીકલે
 તો સખ હાજરીન, રહસ વગેરે સાથ હુવે. જબ બાદશાહ
 બાહીર નીકલે તો સખ હાજરીનને અર્જ કી કે યેહ ક્યા
 હુજુરકે દીલમેં આયા કે ફકીરી ઇજ્જતાર કી. બાદશાહને
 કહા કે અમ મેરા બાદશાહી કરના હયક હે કે બાદ મેરે
 તખ્તો તાજમા કાઈ માલીક નહીં હે. અય વઝીર તુ બાદ-
 શાહી કર ઓર મેં રાહે ખુદામેં ફકીર હોતા હું. વઝીરને
 અર્જ કીઆ કે મેં નમઠ પરવરદહ હુજુરકા હું, હમરાહ
 રીકાબકે ચલુંગા. બાદશાહને અર્જ કીઆ કે મેરી યેહી
 ખુશી હે કે તુમ બાદશાહી પ્રેરે ઓર રૈયનકી પરવરીશમેં
 મસરફ રહો. આખી રૂલ અમૂ બાદશાહ સખ આદમીહું
 દો મય વઝીરકે રૂપસત કરકે જંગલકી તરફ રવાના હુવા.
 જબ બાદશાહકો ચલતે ચલતે દો પહેર હુઇ તો એક દર-
 ખતકે સાયેમેં ઉદાસ ઓર ગમગીન હોકર બયઠ ગયા.
 ઉસવક્ત ખુદાવંદ કરીમ બાદશાહ ફકીરી પસંદ આઈ બ
 હુકમે ખુદા એક દરવેશકા નમુદાર હુવા ઓર બાદશાહ-
 સે પુછા કે તુ દીલગીર ઓર ઉદાસ કયું હે. બાદશાહ
 સુનકર ખામોશ હોરહા. દુસરી બાર ફકીરને પ્રીર પુછા,
 આખીર બાદશાહને બક્ષા હોકર કહા કે તુજેહ ક્યા કામ
 હે અપના રાસ્તા લે તુ મેરો આરજુ સુનકર પુરી નહીં
 કર સકતા, ફકીરને કહા કે તુ અપના મુદઆ ખ્યાન કર
 મેં ખુદાસે દુઆ કરકે તેરા મુદઆ પુરા કરુંગા ઉસવક્ત
 બાદશાહને કહા કે મેરે ઓલાદ નહીં હે ઓર ન હોવી હે.
 ફકીરને યે બાત સુનકર બાદશાહસે કહા કે મેરે ઓલાદ
 નહીં હે ઓર ન હોવી હે. ઓર બાદ નવ મહીનેકે
 લઠકા પયદા હોગા. બાદશાહ ફકીરની યેહ બાત
 સુનકર ખુશ હુવા ઓર શહેરમેં આકર મેકુલમેં
 તાખીલ રહ્યા ઓર ફકીરી લીઆસ બદનસે ઉતારકર

શાહી લીલાસા પેહના. તમામ શહેરમેં ખબર હુઈ કે બાદશાહ મેહલમેં આગયે ઇસ ખબર કે સુન-તેહી હસ્તેક અમીરો રઇસકે ઘર ખુશી શાદયાને બજને લગે નાર ખયરાત હોને લગી તમામ મેહલકી ઓરતુને તેજો મઆશ સદકે કીઆ મુખેહકે બાદશાહને દરબારે આમ અમીરો રઇસ શહેરકે નઝરેં લેકર હાઝીર હુવે બાદશાહને સમકી નઝરેં ખુશીસે કુખલકી ઓર હસ્તેકે રૂતમેકે મુવાશીક સખ ખીલઅત અતા ફરમાયા ઓર તમામ શહેરમેં જલસા હુવા બાદશાહ અમુરે સલતનમેં મશગુલ હુવા હસ્ત ઇતેફાક એક દીન બાદશાહ ખુશ હોકર દરબાર કરતેથે કે દાઇને આકર કહા કે હજુરકે ઘર શાહઝાદા પયદા હુવાહે મેહલ ખુશ ખબરી સુનકર બાદશાહને દાઇકો ઇનામ દીઆ ઓર તમામ શહેરમેં નોખત બજને લગી ઓર મુખારીક બાદકી ધુમ મચી બાદશાહને નળુમીયુંકો તલગ કીઆ. નળુમીયુંને સાઅત દેખકર અર્જ કીઆ કે જહાંપનાહ શેહઝાદા ખુશનસીબહે શેહનશાહી કરેગા.

બાદશાહને નળુમીયુંકો ઇનામ દેકર રૂખસત કીઆ ઓર ઉસકો નામ ઝમનશાહ રખા ઓર ઉસકી પરવરીશકે વાસ્તે દાઇયાં મુકરર કીં શેહઝાદા પરવરીશ પાતારહા જમ પાંચ ખરસકી ઉમર હુઈ તો પદાનેકે વાસ્તે મોઢીમકે સીપુઈ કીઆ સાત ખરસકી ઉમરમેં તમામ ઉલુમ હાંસીલ કીએ તખ મોઅહ્મીમ શાહઝાદેકો લેકર પાદશાહકી ખીદમતમેં હાઝીર હુવા ઓર કહા કે શાહઝાદા તમામ ઉલુમ વફતુનસે ફારીગ હોગયા બાદશાહને શાહઝાદેકો ઇન્તીહાન દીઆ તો ઉસે હર ઇત્દમમેં તાક પાયા બહોત ખુશ હુવા ઓર મોઅહ્મીમકો ઇનામ દેકર રૂખસત કીઆ તખ શાહઝાદેને અર્જ કીઆ કે મોઅહ્મીમકો ઇનામ અતા ફરમાયા મુજકો હજુરને કુછ મ-

રહમત ન કીચા ઇસકી કયા વજેહ બાદશાહને કહાં ચે
 સખ જુલકો માલ તુમારાહે તુમ ઇસ્કે માલીક હો ચેહ
 સુનકર શાહબાદા મુખ હો ગયા એક રોજ શાહબાદેને
 બાદશાહકી ખીદમતમેં જઈ કીકે મે રાજ બયઠે બયઠે
 ઘભરાતાહે ઉમીદ કે કમતરીનકો શીકાર ખેલનેકી ઇન્-
 જત મરેહમતહો ઓર એક ઘોડાભી ઇનાયત હો બાદ-
 શાહને દારોગા અસ્તબલસે કહા કે જો ઘોડા હમારી
 સવારીકા હે શાહબાદેકો દેહો ઓર શાહબાદેસે કહા
 કે તુમ દીનબર શીકાર ખેલકર શામકો ઘર આબના
 શાહબાદા આદાબ બબા લાકર ઘોડેપર સવાર હુવા ઓર
 નોકરૂંકો હુમરાહ લેકર શીકારગાહકો રવાના હુવા તમામ
 દીન શીકાર ખેલતા ઓર શામકો ઘર વાપીસ આતાથા
 ઇસી તરાંહ ચાર મહીને ગુજર ગયે એક દીન હસ્તે
 મામુલ શાહબાદા શીકાર ખેલ રહાથા કે એક કુવેપર
 એક ભઠીઆરીકો ભરતે ભરતે દેખા ચાર આંખે હોતેહી
 બેહોશ હોગયા થોડી દેરમેં શાહબાદેકો હોશ આયા તો
 સખ નોકરૂંસે કહા કે તુમ આજે ચલો મેંભી આતાહું
 ઓર સીફ એક ખીદમતગારકો અપને સાથ રખા જબ
 સખ નોકર ચલે ગય ઉસવક્ત ઉસસે કહા કે તુ ઇસ
 ભઠીઆરી કે પીછે જાકર દરીયાકત કરકે કહાં રેહતીહિ
 કયા નામ હે ઓર કયા જાતહે ખીદમતગાર ભઠીઆરીકે
 પીછે રવાના હુવા જબ કરીબ શહેરકે પહોંચા તો વોહ
 ભઠીઆરી સરામેં ચલી ગઈ સરામેં એક ખુદીયા બય-
 ઠીથી ઉસસે ખીદમતગારને પુછા કે યે ભઠીઆરી જો પાની
 લીયે જાતીહિ ઇસકા કયા નામહે ખુદીયાને કહા ઇસકા
 છબીલી ભઠીઆરીહે ખીદમતગારને ચેહ સુનકર શાહબા-
 દેસે આકર તમામ હાલ બયાન કીચા શાહબાદેને કહા
 સુનકો ભઠીઆરીજુકે સરામેં લે ચલ શાહબાદા સરામેં
 ગયા તો ભઠીઆરીજુને શાહબાદેકો ચાફ તરફસે ખુલના

શુદ્ધ ક્રીઆ કે અથ સ્ત્રીપાહી ઉપર આસાચેદાર મકાન નીમકે દરખતકા સાચાહે અચ્છી ચાર પાઈ પર આકર બચકો ગરબ કે હરચેક અપની તરફ ખુલાતીથી શાહઝાદેને નોકરસે કહા કે તુ ઉસી બઠીયારી પાસ લેચલ ખીંમતગારને છબીલી બઠીયારીકે ડેરેહપર શાહઝાદેકો ઉતારા છબીલીકી સાસને આંવાઝ દીકે બહુ એક સ્ત્રીપાહી આચાહે ઉસકે લીચે ચારપાઈ બીછા દે ઉસને ચારપાઈ બીછાકર કહા અચ સાહેબ આરામ કીજીએ શાહઝાદા ચેહ સુનકર ખુશ હોકર ઘોડેસે ઉતરકર ચારપાઈ પર બચકા શાહઝાદેકે વાસ્તે બઠીયારી ગરમ પાની લાઈ ઓર નોકરસે કહા ઘે ડા નીમસે બાંધકર ઘાંસ ઉસકે આગે ડાલદો શાહઝાદેને પીનેકો પાની માંગા વેહ ઠંડા પાની લાઈ શાહઝાદેને પાની પીઆ પ્રીર બઠીયારીને પુછા કે હઝરતકે વાસ્તે કયા ખાના ચડયેગા શાહઝાદેને એક અશરશી છબીલીકો દેકર કહા કે બહોત ઉમદા ખાના પકાના ઉસને સાસકે પાસ બકર કહા કે સ્ત્રીપાહીને અશરશી દીહે ઓર ઉમદા ખાના પકાનેકો કહાહે સાસને કહા કે દો આદમી ઓર એક ઘોડકે ખાનેકે વાસ્તે અશરશી દીહે તુ બકર પ્રીર દરીયાફત કરકે કીતને આદમીયુંકા ખાના તૈયાર કીઆ બચ છબીલીને શાહઝાદેસે પુછા કીતને આદમીયુંકા ખાના પકેગા શાહઝાદેને કહા દો આદમીયુંકા ઓર ઘોડકો ઘાસ ઓર દાના ડાલદો ઓર બાકી વૃમ રેહનેદો છબીલી ખુશ હોકર સાસ પાસ ગઈ ઓર કહા કે દો આદમીયુંકા ખાના પકાવ ઓર ઘોડકો દાના ડાલદો ઉસને કહા બડા આદમી માહુમ હોતાહે જીસને દોઆદમીયુંકે ખાનેકો અશરશી ! ઓર ખાન લગાકે કીઆ કે સ્ત્રીપાહીકો દેઆ છબીલી શાહઝાદર પાસ આઈ શાહઝાદેને પાન લેકર એક અશરશી ચોરસી વચ ઉસકી સાસકો માહુમ હુવા કે સ્ત્રીપાહી

છીલીપર આશીક હો ગયાહે થોડી દેર બાદ એક પાનકે
 વરકમેં લપેટકર સીંચાડી પાસ લેબા વેહ પાન લેકર
 ગઈ ઓર કહા હુઝરત નોશ ફરમાવેં શાહઝાદેને છબી-
 લીકો પકડકર પલંગપર બીઠાયા ઉસને કહાકે મેરા ઇતના
 મરતબા નહીં કે હુઝરકે સાથ પલંગપર બચકું શાહઝા-
 દેને કહા તુમ બેખોફ હોકર પલંગપર બચકો. યેહ સુન-
 કર છબીલી પલંગપર બચઠી ઓર શાહઝાદેસે કહા કે
 અવલ યેહ ઇકરાં કરાં કે જખતક દેહલીમે રહો સી-
 વાય મેરે ઓર કીસી ખુબરકો તરફ નઝર ઉઠકર ન
 દેખો શાહઝાદેને કમુલ કીઆ પ્રીર છબીલી ઓર શાહ-
 ઝાદા ખુશ હોકર ખાતે કરને લગે નોકરને દરવાજેપર
 પરદા ડાલવીઆ ઓર શાહઝાદા છબીલીકો આગોશમેં
 લીઆ ઓર દોનોં બાહુમ શરૂતે વસ્ત્ર પીને લગે લખુસે
 મીલે લખ-દહનસે દહન-દીલુંસે મીલે દીલ-દહનસે દહન-
 શાહઝાદા અયશમેં મસરફ થાકે નોકરને કહા ચામકા
 વખત કરીબહે શાહઝાદા યેહ સુનકર ખડા હોગયા છબી-
 લીને પુછા કહાં જાતેહો શાહઝાદેને કહા મકાનકો જાતા
 હું ઉસને કહા ખાનેકો કયા બદોખસ્ત કીઆ જાય શા-
 હઝા ને કહા શામ ઘર જાકર ખાના ખાઉંગા યેહ કહે-
 કર ઘોડેપર સવાર હેકર મેહલકી તરફ રવાના હુવા જખ
 છબીલીકી નઝરસે શાહઝાદા ગાયબ હોગયા તો સાસકે
 પાસ ગઈ ઓર પાંચ અશરશી જો શાહઝાદેને ચલતે
 વક્ત દેખયાથા કેહીં સાસને અશરશીયાં લેકર જહુકા ખ્યાર
 કીઆ દુસરે રોજ શાહઝાદા ઉસી નોકરકે સાથ સરામે
 આયા છબીલી શાહઝાદે પાસ આકર બચક ગઈ દોપહે-
 રકો દોનેંને ખાના ખાયા બાદ ફરામત તઆમ છબીલીને
 પાન બનાકર દીઆ શાહઝાદેને પાન નોશ કીઆ પ્રીર
 દોનોં ખવાખાહમેં ગય ઓર નોકર પ્રીર રતા રહા જ
 રહકે તઆમ દીનજાર છબીલી પાસ રહકર ચામકો મેહ

લમેં આ જાતાથા રક્તા રક્તા તમામ શહેરમેં મથહુર
 હોગયા કે શાહઝાદા છબીલીપર આશીક હોગયા ઓર
 તમામ દીન ઉસકે પાસ રેહતાહે આખીર એક દીન ખા-
 દીમને વઝીરસે કહા ઓર શાહઝાદેકી મુફ્તીલ કેરીયત
 બયાન કી વઝીર સુનકર શાહઝાદેકી ચાલપર અફસોસ
 કીઆ ઓર દીલમેં સોચાકે બાદશાહકો ખમર નહું ઓર
 બાદશાહકો ઓસે યેહ ખમર માલુમ હુઇતો મેરે હકમેં
 અન્જા ન હોગા, આખીર વઝીરને સોચાકે જીસવકત
 બાદશાહ ખુશ બયડે હેં ઉસવકત ઈમ્ર માજરેકો કેના
 મુનાસીબકે, એક દીન બાદશાહ બહોત ખુશ બયડે થે
 વઝીરને આદાબ બખ લાકર અજકી કે અગરહુજુર જેરી
 બાન બખશી કરેં તેા એકબાત અર્જ કરેં બાદશાહને બાન
 નખશી કો. ગરજ વઝીરને આદાબ બખલાકર અર્જ કીયા
 કે શાહઝાદા એક લાઠીપરીપર આશીક હુઆહે ઓર હુ-
 જુરસે શીકા કા બહાના કર કે હરરોજ ઉસકે પાસ જાતાહે
 ઓર તમામ દીનન કિસકે પાસ રેહકર શામકો મકેવમે
 આતાહે ઓર સખ નોકરેં કો સાથ જાને સે મના કરદી-
 આહે સીફે એદ નોકર ખીલાત ખાનેકા અપને હમરાહ
 હે જાતા હે. ઈસકાબદોખસ્ત કીયા જાયે. બાદશાહને ગુસ્સે
 હોકર વઝીર સેજુ કે તુ ગરદન મારને કે કાબી લડે
 મગર મજબુર હું કે તુને બાન બખશી કરાવી હે. તું
 જે ઈસ બાતકા પહેલેહાસે બદોખસ્ત કરના આહીયે થા
 મીસ્લ-ગુરબેહરા કુશતન બરો જે અવત્ર મીઆયદ-અય
 વઝીર ઈસકા બદોખસ્ત કર વરના તેરે હકમેં અન્જા ન
 હોગા. વઝીર ઉઠકર દરખાસ મે આયા ઓર તમામ ઉ-
 મરા કો જમે કીઆ ઓર શાહઝાદે કે ખારે મેં મથ-
 વેરાલીયા. સપને પેહી સલાહ દીકે શાહઝાદેકી ચાલી કર-
 દેના ચહીકે તાકે છમીલીકા ખયાલ લડકકે દીલસે છુટ
 જાય ઓર અપની બીવીકે સાથ અયસી અશરતમેં મથરે

રહા કરે કયુંકે જો ચીઝ ઘરમેં મોજુદ હે બાહેર જાનેકી
 કયા અરુત હે આખીર વઝીરને બાદશાહકી ખીદમતમે
 હાઝીર હોકર અર્જ કીકે જહાપનાહ છકીઅમાં હોતો અર્જ
 કરે. બાદશાહને ફરમાયા બ્યાન કર. ફીર વઝીરને હાથ
 આંધકર અઝ કીકે શાહઝાદેકી શાદી કરની ચાહીયે તાંકે
 છબીલીકા બ્યાલ દીલસે જાતા રહે યેહ સુનકર બાદશાહને
 કહા અગર બીવી પસંદ ન આઈ તો શાદી કરના ચોર
 ન કરના બરાબર હોગા વઝીર આદાબ બજા લાકર દર-
 બાર મેં આયા ચોર શહેરકી તમામ કુટનીયુકો ખુલાકર
 કહા કે તુમસે એક કામહે અગર તુમને અંબયમકો
 પહોંચાયાતો તુમ્હારે હોસલેસે અયાદા ઇનામ તુમકો મી-
 લેગા. હરએકને કહા દીલોબ્બતસે કોશીશ કરંગા. વોહ
 કયા કામહે વઝીરને શાહઝાદેકી કુલ દેખીયત બયાનકી
 ચોર કહા કે તુમકો બાદશાહકા હુકમ હે કે શહેરમેં છ-
 સકદર જવાન લડકીયો હે ઉનકી તસવીરે ખીંચવાકર
 લાવ ચોર એક મુશાતાકે સાથ મસવુરકો કરદીઆ મુ-
 મુશાતને મસવુર સે કહા કે તુમ તીસ્તમેં પાની બરકર
 દીવાર કે નીચે રખના મેં થોડી દેરમેં લડકીકો કોરપર
 તમાસે કે બહાનેસે લાઉંગી જલવોહ નીચે દેખેગી ઉસકા
 સાયા તીસ્ત મેં પડેગા તો તુમ ઉસકી શખીય ફોરન
 ખીંચ લેના ગરઝ કે હર એક મુશાતને ઇસી તરાંહસે
 તસવીરે તૈયાર કરકે વઝીરકી ખીદમતમે હાઝીરકી. જબ
 બહોતસી તસવીરેં જમે હોગઇ. તો વઝીરને મેમારકો
 ખુલાકર હુકમ દીઆકે સરેરાહ ફવાન જગે દોનો તરફ
 પુખ્તા દીવારેં કરો. બમુજબ હુકમ દીવારેં તૈયાર હો
 ગઈ. તો તસાવીર નાજનીયાં દીવારમેં અરપાંનકી ગઈ.
 શાહઝાદા બિન તસવીરોકો દેખતા હુવા મેફલમેં ગયા
 ચોર દીલમેં કહા કે છબીલી દીસાની ઇસમેં કોઈ તસ-
 વીર નહીં ઇસી તરાંહ શાહઝાદા રોઝ ઉન તસવીરોકો

દેખતાથા મગર ઉસકી નજર કીચી તસવીરપર ઠયરતીથી
 એક મુશાતને એક ઝમીંદારકી લડકીકી તસવીર લાકર
 વઝીર કે હવાલેકી વઝીરને જિસકોણી દીવારમેં ચરપાન
 કર દીયા શાહુઆદા હસ્મે મામુલ તસવીરોંકા દેખતા
 ચલા જતાથા કે ઉસકી નીગાહ ઝમીંદારકી લડકીપર
 પડી દેખતેહી કહા કે ખુદા મેરી શાદી ઈસકે સાથ કસકે
 તો ખહોત અચ્છા હો યેહ કહેકર મેહુલમેં ગયા વઝી-
 રને જો હરકારેકો ખખરકે લીએ છોડ રખાથા ઉસને વ-
 ઝીરકો ખખર કીકે જો તસવીર કલ ચરપાન કીગઈથી
 શાહુઆદા ઉસકો દેરતક દેખતા રહા વઝીરને યેહ સુનકર
 ઉસ મુશાતકો તલ્લમ કીઆ જુસને વોહ તસવીર લાકર
 દીથી ઉસસે પુછા કે યેહ તસવીર કીસ લડકીકીહિ ઉસને
 કહા કે યેહ તસવીર નછતર કુંવરકી હે જો કે માનસંગ
 ઝમીંદારકી બેટીહિ બઝીર મુશાતકો ઈનામ દેકર બાદ
 શાહુકી ખીદમતમેં હાઝીર હુવા ઓર તમામ માજરા
 ખ્યાન કીયાં બાદશાહને ફરમાયા કે હમ આંદરાતકોં દર-
 બાર કરેંગે ઉસકી ખખર તમામ શહેરમેં કરદો ઓર
 જમ માનસંગ ઝમીંદાર હાઝીર હો તુમ યાદ લીલાના
 વઝીરને તમામ શહેરમેં દરબારેઆમ કરનેકો મુનાલી
 કરાલી યુનાંચે આંદરાતકો તમામ શહેરકે રઈસ ઓર ઝ-
 મીંદાર હાઝીર હુવે ઓર બાદશાહકો નજરેં મુઝરાઈ
 બાદશાહને હરએકકી નજર કમુલકી ઓર ઉનકે રૂતબેંકે
 મુવાફીક બઝીર ઓર પરચનાત ઈનાયત કીએ ઓર
 ફરમાયા કે આજ માનસંગ નહીં આયા ઉસકો ખુલાવ
 ખમુખમ હુકમે બાદશાહ હરકારા ઉસીવક્ત દવખા ઓર
 માનસંગકો ઇતિલાલી કે તુમકો બાદશાહને યાદ કીઆહે
 વોહ ડગા કે મૈઅદનાસા આદમોહુ ઓર પહેલે ઝમી
 બાદશાહને યાદ નહીં કીઆ આજ કયા સગમ હે જો
 બાદશાહને યાદ કીઆ ખુદા ખેર કરે ગરજ કે ઉસી તસાંહ

હીલમેં ખ્યાલ કરતા હુવા દરબારે શાદીમેં હાઝીર હુવા
 ઓર નઝર હી ઓર હાથ બાંધકર ખડા હોમયા વઝીરને
 ઇશારા કીયા બાદશાહને અપને પાસ ખુલાકર કહા કે
 માનસંગ હુમકો એક ચીઝકી ઝરૂરતે વોકુ તેરે પાસ
 હે તુ હુમકો દેગા યા નહિં ઉસને કહા હુઝુર અચસી
 કયા શય મેરે પાસહે હુઝુર ઇરશાદ ફરમાય ઉસકે દેનેમેં
 દરેગ ન કરુંગા બાદશાહને કહા તુ અપની બેટીકી શાદી
 મેરે બેટે સાથ કરદે ઉસને કહા મુઝે મન્જુરકે લેકીન
 અપને બાઈ ઓર બીસીસે મશવેરા કરનેકી મેહલત
 ચાહતાહું બાદશાહને કહા કે ઇસીવક્ત સવારીમેં જાકર
 ઇસ ખતકા જલ્લ જવાબલો મેં તેરે આનેજા મુન્તેઝીર
 હું ગરઝકે માનસંગ ઉસી વક્ત અપને ઘરમેં આયા
 બીવીને કહા ખેરતો હે બાદશાહ પાસ હો આયે ઉસને
 કહા હો આયા, બાદશાહને ફરમાયા હેકે મેરે શાહઝાદેકે
 સાથ અપની બેટીકી શાદી કરદે બીવીને કહા તુમને અ-
 વજા કીયા જો કમુલ કર લીયા કયું કે બેટીકા ખ્યાલ
 કીસીસે ન કીસીસે કરના પડતા યેહ અવજા હુવા કે
 બાદશાહને ખુદ અપની ઝખાનસે કહા ફીર ઉસને અપને
 ભાઈસે કહા ઉસનેબી ઉસકી બીવીકે કોલપર માનસંગ
 અપની બેટી પાસ આયા વોકુ સહલીયુંમેં બેટી ખેલ
 રહીથી બાપકો દેખકર ખડી હો ગઈ માનસંગને કહા
 અય બેટી બાદશાહ અપને શાહઝાદેકી શાદી તેરે સાથ
 કરને કેહતાહે મેને મન્જુર કરલીયા તેરી ઇસમેં કયા મ-
 રજહે બેટીને કહા આપ મેરે માલીકહેં આપકો ઈજ્જત-
 આરહે માનસંગ યેહ સુનકર ખુશ હુવા ઓર બાદશા-
 હકી ખીખતમેં હાઝીર હોકર અઝ કીકે મેં અપને
 બાઈ ઓર બીવીસે ફરયાફત કર આયાહું હુઝુર મેરી દો
 બાતેં ઓર કમુલ ફરમાવેં તો એન બન્દા પત્વરીહે
 બાદશાહને કહા વો કયાહે ખ્યાન કર માનસંગને કહા

અવલતે: બ્યાહ હીન્દુઓંકી રસમકે મવાફીક હોગા ઓર
 દુસરી હુઝુરકો ખરાત લેકર મેરે મકાનપર ચોઢર કસ્ત્રે
 મેં આના હોગા બાદશાહને ફરમાયા . તેરી દોનોં બાતે
 હમેં મન્જુર હૈ ઉત્તવક્ત માનસગ બડા બારી ખીલખત
 અતાકીઆ ઓર દરબાર બરખાસ્ત હુવા ફીર માનસંગને
 લગન લીખવાકર બાદશાહ પ.સ લેખ બાદશાહને વઝીર,
 દીવાન બેગેરાસે કહા કે તુમ હીન્દુઓંકી રસમ કે મવા-
 ફીક સખ મોદીઆ કરો ઉસીવક્ત ફર્ય ખીજાકર અગીર
 શુલાલ છીકકર ચોકી બીજાઈ ઓર પંડીત નબુમીઆયે
 ઉન્હોને સાચતે નેક દેખકર શાહઝાદેકો તલમ કીઆ
 બાદશાહને હરકારે લેજકર શાહઝાદેકો તલમ કીઆ
 શાહઝાદા બાપકા પયગામ સુનકર હરકારેકે હમરાહ આયા
 નબુમીયુ'ને શાહઝાદેકે હાથમેં લગન દેકર ચોકીપર બી-
 ઠાયા ઓર તમામ રસુમાત અદાકી ફીર શાહઝાદા લગન
 લેકર મેહલમેં આયા ઓર અપની વાલોદાકી ગોદમેં લ-
 ગન રખદી ઉસીવક્ત ખુબારીક બારીકી સદાએ ખુલંદ
 હુઇ ઓર લોંડીઆં બાંડીઆં ગાનેમેં મસરૂફ હુઈ શાહ-
 ઝાદેકે જાનેકે બાદ છખીલીને ખ્યાલ કીઆકે બાદશાહને
 ખીલાફે આદત શાહઝાદેકો કયુ' તલમ કીઆ ઇસકી કયા
 વજેહ હે શાહઝાદેકે જાનેકે બાદ અપની લોંડીસે કહા કે
 બાદશાહકે મેહલમેં દેખ આકે બાદશાહને આજ શાહ-
 ઝાદેકો કયુ' ખુલાયાહે ઇસવક્ત લોંડી કીલેકે દરવાજેપર
 ગઈ તો ગાનેકી આવાજ સુની જમ મેહલકી દેવડીપર
 પહોંચી તો ઓરતોંકી કસરત દેખી ઓર મુખારોક બાદ
 કી સદા ઓર ગાનેકી આવાજ અયસી ખુશનુમાથી કે
 ઇસકા ખ્યાન નહોં લોંડીને એક ઓરતસે પુછા કે બીમી
 આજ મેહલમેં ગાના કયવા હોરહાહે ઉસને કહા કે તુ
 ઇન્ક શહેરમેં નહોં રહતીકે કયા ? ઉસને કહા મેં ગાઉંકી
 રહનેવાલી હું તમ ઉસને કહા કે ઝંખમ શાહઝાદેકે લ-

મન આપડે ઘેર કલાન તારીખ બરાતહે દુસરે દીન
 શાહજાદા છબીલી પાસ બાકર પલંગપર બેઠાતો છબી-
 લીને કહા કે મેને સુના હેકે કલ તુમારા બ્યાહમેં લેય-
 લોગે કે નહિ શાહજાદેને કહા તુમહે અરર લે ચલુમા
 મગેર તુમારે મુજે ચેન ન આયગા છબીલી ચુપ હોરહી
 બાદ કઈ દીનકે શાહજાદેકા માબા બીઠાયા ઘેર આનદો
 રહત શાહજાદેકી બાંધ હુમ્મ જબ બરાતકે ચઢવેકા દીન
 હુવાતો છબીલીને કેહલા લેખ કે મુજકો અમીસે ભુલ
 મય બ્યાહમેં કયસે લેખવગે શાહજાદેને કેહલા લેખકા
 એક ડાલીમેં મય ચંદ સીપાહીયુંદે તેરે પાસ લેખુંગા
 ઉસમેં સવાર હોકર બરાતકે ચલના લોંડીને શાહજાદેસે
 મેહ જવાબ સુતકર છબીલીસે બાકર બ્યાન કીયા ઉસને
 ફીર લોંડીસે કેહલા લેખ કે મેં ડાલીમેં ન બઝુગી
 બરાત કે લોગ હુજપર કેહ કેહ લગા કર કહીંગે કે છ-
 બીલી અપને ચાર કા બ્યાહ કરને આઈ હે મેં બાર
 બરદારી કે ઉંટ પર પરદા ડાલકર બેઠ બઝુંગી. શાહજા-
 દેને કહા બેર છસ તરાંક છબીલી કી મરજી હો મુજે
 મનઝુર હે. જબ બરાત શહેરસે રવાના હુમ્મ તો શાહ-
 જાદેને બાર બરદારીકા ઉંટ મય ચંદ સીપાહીયું કે છ-
 બીલી પાસ લેખ. છબીલી જલદીસે ઉંટ પર સવાર હો
 કર બરાતમેં શામીલ હો ગઈ દોરો ઝમીન બરાત બે
 ઢેર મેં પહોંચી ઘેર એક બાગમેં ઉતારી ગઈ. માન-
 સંગ સારી બરાત મેહમાન્દારી કી ઘેર તમામ રાત
 જલસા રહા. શાહજાદા એહલે હુનુદકી રસમ અદા કરકે
 છબીલી પાસ આયા. ઉસ વખત છબીલીને બ્યાલ કીયા કે
 શાદી હોને કે બાદ શાહજાદા મેરે પાસ કયું કર આયગા
 મંસકી તદબીર કરની ચાહીયે. આખીર શાહ જાદેસે કહા
 મેને સુના હે કે છસસે તુમારી શાદી હોગી વોહ બદ
 સુરત હે અગર મુજે યકીન નહોં પહેલે અપની બાંખસે

દેખ હું તબ તસલીમ કરૂંગી મેં તુમહારી બીબી કે મન
 પર બાયા આહતી હું શાહબાદને કહા તુમહારે જયની
 ઓરતકો દરબારમેં કયુંકર અંદર આનેદેગા છબીલીને
 કહા મેં ઇસ તરાંહ બલિંગી કે કોઈ ન રોકેગા યેહ મુજ
 કર શાહબાદ ચુપ હોરહા તબ છબીલીને વહાંકી મલ
 નકો બુલાકર એક રૂખા દેકર કહા કે બહોત ઉમદા
 ખુશબુદાર પુલુંકા હાર તૈયાર કરકે મુજે લાદે બાલન થોડે
 અરસેમેં હાર તૈયાર કરકે લેઆઈ છબીલીને હારકો એક
 ટોકરેમેં રખકર ઝરરીનકા રમાલ ઢાંકકર ઓર અપને
 હમરાહ દો મશઅલ લેકર માનસંગકે મકાનકો રવાના
 હુઈ જબ દરવાજેપર પહોંચી દરબાનને અંદર બનેસે
 મના કીઆ કે આધી રાતકો તુ કયું અંદર બલીહે ?
 છબીલીને કહા મેં બાદશાહકી માલન હું ઓર બાદશા
 હકે હુકમસે હાર બનાકર લાઈ હું ચે હાર ફેરંકે વજ્ર
 દુલ્હા દુલહન કે પેહનાયા બવેગા એક દરબાનને કહા
 બગેર ઇબ્બત કે જાના ન મીલેગા દુસરા દરબાન બોલા
 બનેદો બાદશાહકી માલનહે પ્રીર સીપાહીને રોકા ગરજ
 કે છબીલીને અંદર બકર દેખાકે નછતર કુંવર પલંગપર
 બેઠીહે ઓર કસસ્તસે ઓરતુંકા હુન્નુમહે કોઈ ગાતીહે
 કોઈ બબલીહે કોઈ અતરદાન લીએ ખડીહે કોઈ પંખા
 ઝુલ રહીહે કોઈ પાનદાન લીએ ખડીહે છબીલી યેહ સા
 માન ઓર નછતર કુંવરકા હુસ્નો જમાલ દેખકર હેરાન
 હુઈ ઓર જો હાર લેકર ગઈથી ઉસકી મુખ નરહી અ
 ચસી બેતાબ હુઈ કે ડોકરી દુલહનકે પાસ રખદી ઓર
 ગલેમેં હાર ન ડાલ શકી જમીનપર રખકર દીલમેં કહા
 કે અખતકતો જમીનદારકી બેટીથી અબ શાહબાદી હો
 ગઈ મેં કીસ તરાંહ ઇસકે સરતક હાર લેબાઈ યેહ કેહ
 કર છબીલીને દુલહનકે ગલેમેં હાર ડાલા ઉસવજ્રત દુલ્હ
 નકી માંને કહાકે શમુંનકે વજ્ર આંધુસે આંધુ કયું ગી

રા પીડે છબીલીને કહા મેં રોતી નહીં હું બલકે ચીરા-
 શુંકા ધુંવા લમ રહાડે ઇસ વજેહસે આંસુ ગીરતેહેં યેહ
 ર નકર દુલહનકી માંને પુછા તેરે ઘરમેં કયા જલતાહે
 દાને કહા મેરે ઘ મેં પચામ રૂપીએ તોલેકા અતર
 જલતાહે યેહ કહેકર છબીલીને રૂખસત ચાહી દુલહનકી
 માંને કહા બહોત અચ્છા છબીલી ટોકરી લેકર રવાના
 હુઈ રાસ્તેમેં ખ્યાલ આયા કે વેહ તરકીબ રના ચા-
 હીએ કે શાહઝાદેકી ઓર મેરી દોસ્તીમેં ફર્ક ન આવ
 યેહ ખ્યાલ કરકે ટોકરીમેંસે રૂપીયા અશરપી નીશાલ લીએ
 ઓર થોડાસા અનાજ ટોકરીમેં ડાલ ઓર પરેશાન સુરત
 બનાકર શાહઝાદે પાસ આઈ શાહઝાદા અરસેસે છબી-
 લીકા મુન્તેઝીરથા ઉસકો પરેશાન દેખકર પુછાકે ખેરતો
 હે કયા હુવા છબીલી બોલી શાહઝાદએ આલમ ચુપ રહો
 કેહનેકી બાત નહીં હે ફીર શાહઝાદેને બહોત ઇસરા
 કીઆ તબ છબીલીને કહા તુમ મેરી બાતકા એતબાર
 નહીં કરોગે શાહઝાદેને કહા મુજકો તેરા એતબારહે તબ
 ઉસને કહા કે તુમારી બીવીકી અયસી ખોદનાક ઓર
 ખુરી શીકલકી હે કે દેખનેસે ડર માલુમ હોતાહે ઓર
 મેરે હોશ અબતક બળ નહીં હુવે ઓર અરકાને દોલ-
 તને ઇસમેં મસલેહત કરકે ઉસ ઝમીન્દારકી બેટીકે સાથ
 ઇસ સબબસે તુમારી શાદી કરાઈ હે કે હુમ શાહઝાદેકો
 અગર જાનસે મારીંગે તો બાદશાહ હુમકો ઝીંદા નરહેને
 દેગા શાહઝાદા ઇસવક્ત બીબીકી શીકલ દેખેગા ખુદ
 મર જાયગા શાહઝાદેને કહા છબીલી કોઈ તદબીર બતા
 કે મુજકો ઇસ બલાસે નીજાત મીલે ઓર મેં યહાંસે
 વાપીસબી નહીં જા સકતા કે જનાબ વાલીદા સાહેબામી
 તશરીફ લાઈહે અયસી તદબીર બતા કે મેરી જાન બચ
 તબ છબીલીને કહા અયસા કેન હોગા જો અપની બ-
 બીકી તરફ નીગાહ ન કરે ફીર તીસરીબાર શાહઝાદેને

ਅਤਕਰਾਰ ਪੁੱਛਾ ਤਭ ਭੀਲੀਨੇ ਕਹਾ ਕੇ ਤੁਮ ਕਸਮ ਆਵ
 ਘੋਰ ਮੇਰੇ ਕੇਹਨੇਪਰ ਅਮਲ ਕਰੇ। ਤੋ ਘੋਰ ਤਰਕੀਭ ਤਮਾਰੀ
 ਜਨ ਅਧਾਨੇਕੀ ਅਤਾਭੀ ਸਾਹੁਆਏਨੇ ਕਸਮ ਆਭ ਤਭ ਭ-
 ਭੀਲੀਨੇ ਫੁਪਟੇਮੈਂਸੇ ਪਟੀ ਫਾਡਕਰ ਸਾਹੁਆਏਕੀ ਆਂਧੁਪਰ ਆਂਧੀ
 ਘੋਰ ਕਹਾ ਕੇ ਤੁਮਸੇ ਡੇਢ ਪੁੱਛੇ ਕੇ ਆਂਧੁਸੇ ਪਟੀ ਕਥੁੰ
 ਆਂਧੀਫੇ ਤੋ ਕੇਹਨਾਕੇ ਆਂਧੇਂ ਫੁਪਟੀਫੇ ਨ ਤੁਮ ਓਸੇ ਦੇਯੋਗੇ
 ਨ ਮਰੋਗੇ ਸਾਹੁਆਏਨੇ ਧੇਹੁ ਤਫੀਰ ਕਥੁਲ ਕੀ ਘੋਰ ਅਪਨੀ
 ਆਂਧੁਪਰ ਪਟੀ ਆਂਧਕਰ ਫਾਧ ਫਾਧ ਕਰਨੇ ਲਗਾ ਸਾਹੁਆਏਸੇ
 ਭੀਲੀਨੇ ਕਹਾ ਕੇ ਮੁਝਕੋ ਇਥਸਤ ਫੇ। ਤਾਕੇ ਅਪਨੇ ਧਰ
 ਧਾਨੇ ਸ਼ਹੇਰ ਦੇਹਲੀਕੇ ਆਭਿ ਸਾਹੁਆਏਨੇ ਕਹਾ ਕੇ ਮੁਝਫੇ ਜਨਾ
 ਓਸਨੇ ਫੀਰ ਕਹਾ ਕੇ ਮੁਝਕੋ ਓਸਕੀ ਯੋਫ਼ਨਾਕ ਸੀਕਲ ਧਾਫ
 ਆਟੀਫੇ ਕਫੇਭ ਨੀਕਲ ਜਾਟਾਫੇ ਤੁਮ ਅਭੀ ਧਰਜਨੇਕੀ ਮੁਝੇ
 ਇਥਸਤਫੇ। ਨਾਘਾਰ ਸਾਹੁਆਏਨੇ ਫਿਯਾਜਤ ਫੀ ਘੋਰ ਭਾਟਪਰ
 ਸ਼ਵਾਰ ਕਰਾਕਰ ਅੰਫ ਸੀਪਾਫੀਧੁੰ ਕੇ ਫੁਮਰਾਫੁ ਰਵਾਨਾ ਕੀਆ
 ਘੋਰ ਸੀਪਾਫੀਧੁੰਸੇ ਕਹਾ ਕੇ ਓਸਕੋ ਪਫੋਂਧਾਕਰ ਅਫੇ ਆਵ
 ਘੋਰ ਆਪ ਆਂਧੁਸੇ ਫਰਫੇਸੇ ਫਾਧ ਫਾਧ ਕਰਨੇ ਲਗਾ ਪਾਫ-
 ਸਾਹੁ ਘੋਰ ਨਯੁਮੀ ਵਯੇਰਾ ਸਾਹੁਆਏਕੋ ਫੇਫੇ ਵਾਸਤੇ ਫੇਨੇ
 ਆਧ ਤੋ ਸਾਹੁਆਫਾ ਓਨਕੇ ਸਾਥ ਮਫੇ ਪਾਸ ਗਯਾ ਓਸ
 ਵਯਤ ਪੰਡੀਤਨੇ ਕਹਾ ਕੇ ਸਾਹੁਆਫਾ ਘੋ ਆਫੀਮ ਆਂਧੇਂ ਯੋ-
 ਫੀਘੇ ਸਾਹੁਆਏਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰੀ ਆਂਧੇਂ ਫੁਪਟੀਫੇ ਰੋਸ਼ਨੀਸੇ
 ਅਟਕ ਫੋਟੀਫੇ ਫਿਸ ਵਯੇਹੁਸੇ ਆਂਧੇਂ ਅੰਧ ਰਭੀਫੇ ਆਭੀਰ
 ਓਮ੍ਹ ਫੁਫ਼ਨਕਾ ਫਾਧ ਸਾਹੁਆਏਕੇ ਫਾਧਮੇਂ ਫੇਕਰ ਸੁਵਾਫੀਕੇ
 ਰਸਮਕੇ ਫਾਧ ਭੁਰੇ ਕਰ ਫੀਘੇ ਘੋਰ ਤਮਾਮ ਰਸਮੇਂ ਫੀਫੁਘੋਕੇ
 ਸੁਵਾਫੀਕ ਅਫਾਕੀ ਲਯਫ ਫੀਨੇਂਕੇ ਸੀਂਗ ਆਫਸਾਹੁਕੇ ਕਫੇਮਾਂਪਰ
 ਭੀਰਕਰ ਕੇਹਨੇ ਲਗਾ ਕੇ ਮੇਂ ਕੀਸੀ ਕਾਭੀਲ ਨਹੀਂਫੁ ਫੇਂਡੀ ਕੁਧੁਲ
 ਫੁਰਮਾਫਯੇ ਆਫਸਾਹੁਨੇ ਓਸਕਾ ਸਰ ਓਠਾਕਰ ਅਫੇ ਲਗਾਯਾ
 ਘੋਰ ਸਾਯਾਸ਼ਫੀ ਘੋਰ ਫੁਰਮਾਯਾ ਕੇ ਫੁਮ ਲਾਧਕਫੇ ਫੀਰ ਤ-
 ਮਾਮ ਸਾਮਾਨ ਭਫੇਯਕਾ ਓਫੁੰਪਰ ਲਫਵਾਕਰ ਸ਼ਹੇਰ ਦੇਹਲੀਕੇ
 ਰਵਾਨਾ ਕੀਆ ਘੋਰ ਤਮਾਮ ਓਮਰਾਧ, ਧੁਯਰਾਕੀ ਮਾਨਸੀਂਗਨੇ

ખીલત ત દીઆ ચોર ગુરખા મીસકીનકો ઇસ કહર ખેરાત
કીક સખ ગની હોગય ચોર જખ દુહનકી રખસતકા હુવા
ચોર નખ દેવડીપર રખી ગઈ ઉસવકત અજખ તરેહકા
કેહર માનસીંગકે ઘરમેં મચ રહાથા બુદાવા ખામકા
બેટીસે હોના-ન આવે કીસી તરાંહ રોનેપે રોના ગરબકે
નછતર કુંવરકો નખમેં સવાર કીઆ ચોર ખરાત ની-
હાયત કરોફરસે દેહલીકો રવાના હુઇ ચાર રોઝ બાદ
દેહલી પહોંચે શાહઝાદા રાસ્તેબર આંખુંસે પટી બાંધે
રહા ઇસી તરાંહસે મેહલમેં દાખીલ હુવા જખ વકત અ-
વલ શખકા હુવા નછતર કુંવર સોલ સંગાર કરકે શાહ-
ઝાદેકે ખાસ આઇ દેખા કે શાહઝાદા આંખુંપર પટી બાંધે
પલંગપર લેટાહે ઉસકો ખડે ખડે ચાર ઘડી ગુઝર ગઈ
તો મજબુર હોકર કહા શાહઝાદાએ આલીમ મેં સોજી
શાહઝાદેને કહા કે પાછંતી સો રહો નછતર કુંવર ચેહ
લાપરવાઇકા જવાબ સુનકર પાછંતીપર પડ રહી ચોર
તમામ રાત શાહઝાદેકે મુખાતીબ હોનેકી મુન્તીઝીર રહી
ગઈકે તમામ રાત ઇસી ઉમીદમેં ગુઝર ગઈ ફજરકો
શાહઝાદા ઉઠકર બાહર ગયા ચોર આંખુંકી પટી ખોલ-
કર જખમેં ડાલી ચોર ઘોડેપર સવાર હોકર છબીલી ખાસ
ગયા ઉસને સારી કેફીઅત શાહી ચોર અવલ શખકી
પુછી શાહઝાદેને કહા કે ઉસી દાનસે પટી બાંધીથી આજ
ખુલીહે ચેહ બાત સુનકર છબીલીને ખુશ હોકર રીલમેં
કહા કે મેરા ચલતર ચલ ગયા ગરઝ કે શાહઝાદા હર-
રોઝ કરવટ બદલકર સોતા ચોર નછતર કુંવર આકર
પુછતીકે કહાં સાઉં તો વેહ કેહતા કે પાછંતીપર પડે
રહો ફજરકો પટી ખોલકર છબીલી ખાસ ચલા ખતા
ચોર શામકો જખ મેહલમેં ખાતા તો પટી બાંધ લેતા
જખ ઇસી તરાંહસે કંઈ મહીમે ગુઝર ગયે તો નછતર
કુંવરને અપની લોંઘીસે કહા કે ઇ મેરા કોઈ કામ કર

દેતો. કહું. ઉસને કહા મે તુમારી નમઝખવાર હું ઓર
 બનો. હીલસે હાઝીરહું નછતર કુંવર શાહઝાદેકી તમામ
 કેરીયત બ્યાન કરકે રોને લખી ઓર લોંડીલી રાઈ જળ
 ચુપ હુઈ તો નછતર કુંવરને કહા કે મરદાના લેસ બ-
 દલકર ફજરદો શાહઝાદેકે પીછે બકર કુલ હાલ માલુમ
 કરકે મુજસે કહે દુસરે દીન અલેહ સુખાહ વોહ લોંડી
 મરદાના લીઆસ કરકે મહેલકી દેવડીપર બ બેઠી શાહ-
 ઝાદા હસ્થે મામુલ આંખેં જોલકર ઘોડેપર સવારહો
 છબીલીકે પાસ ગયા ઉસીવક્ત લોંડીને સરાકી બઠીયારીસે
 શાહઝાદેકા હાલ દરયાફત કીઆ ઉસને કહા દસ બર-
 સસે છબીલી ઓર શાહઝાદેકી દોસ્તી હે ઓર શાહઝાદા
 રોઝ યહાં આતાહે લોંડીને બકર નછતર કુંવરસે સારી
 કેરીઅત બ્યાનકી વોહ સુનકર ઉસ દીનતો ચુપ રહી
 દુસરે દીન શાહઝાદે કે બનેકે બાદ અપની સાસ પાસ
 આકર આદાબ બબ લાઈ ઓર ખડી રહી સાસને ગલે
 લમાકર અપને પાસ બીઠાકર પુછા અય બહુ આજ
 કયસે આઈ નછતર કુંવરને કહા કે અમાંબાન શાહઝા-
 દેકી આંખેં કયસી દુખતી હેં બે આજતક અચ્છી ન
 હુઈ ઇસકા કયા સબબહે સાસને કહા કે અરસે દસ
 બરસસે ચેહ છબીલી બઠીયારીપર આશીક હે ઓર દીન
 બર વહી રેહતાહે શાયદ ઉસને કુછ ફરેખ હીઆહો ઓર
 શાહઝાદા ઉસકે ઘોડેમેં આગયાહો ઇસી વજેહસે ન વોહ
 આંખેં જોલતાહે ઓર ન તુજસે મુખાલીખ હોતાહે રેહ
 સુનકર નછતર કુંવરને હાથ બાંધકર કહા કે અગર તુમ
 ઇબ્તિહાત દોતો શાહઝાદેકો શીર મે ઠીક કર સકતી
 સાસને કહા ઇસસે બે તર ઓર કયા મીસ્લ મશહુ કે
 અધા કયા ચાહે દો આંખેં બ તુ તદબીન કર મેને
 જહે ઇબ્તિહાત હી-તમ નછતર કુંવર સાસકો સલામ કે
 મેહલમેં આઈ ઓર લોંડીસે કહા કે તુ દહીવાલીકે મઝ

નપર જા ઓર ઉસે એક અશરફી દેકર કેહનાકે અપને
 પેહનને કપડે દેદે ઓર કોડી હાંડી દહીંસે બરે એંડવી
 સમેત દેદે ચેહ સખ ચીજે મતલુબા લોડીકે। દેહીં ઉસને
 નછતર કુંવરકે સામને લાકર રખદીં નછતર કુંવરને અ-
 પના સામાન ઉતારકર દહીવાલીકે કપડે પેહનકર ઓર
 એંડવી સરપર રખકર ઉસપર દહીંકી હાંડી રખી ઓર
 તરાજું બાટ હાથમે લેકર સાસપાસ આઈ ઓર કહા
 બેગમ સાહેબા ઉસકી સુરત દેખકર પુછને લગીં કે અમ
 ગુજરી દહીંવાલી તુ કહાં રેહતીહે ઉસને કહા કે મેં
 બહોત દીનોંસે સેજુરકે પાસ રેહતીહું બેગમને પુછા કે
 પેહલેથી દહીં લેકર કબી હમારે પાસ આઇથી ઉસને
 કહા કે નહીં બેગમ સાહેબને દહીં ચખકર ફરમાયા કે
 તુ રોજ દહીં દે જાયા કર ઉસવખત નછતર કુંવરને મુ-
 સકરા કર કહા કે મેં હુજુરકી બહુ હું ઓર શાહઝાદે
 કે પાસ જાતીહું ઇત્લા કરને આઇથી ઉસવખત સાસને
 કહા કે અમ મુજકો ચર્કીન કામીલ હુવા કે તુ શાહ-
 ઝાદેકે। છબીલીકે ફરેખસે નીકાલ લાવેગી તખ નછતર
 કુંવરને સલામ કરકે કહાકે તુમ બુજુર્ગી દુઆસે અમ-
 સાહી હોગા જખ મેહલકે દરવાજે પર આઈ તો દરખા-
 નસે કહા કે જખતક મેં ન આઈ કીસીકે। મેરે મેહલમે
 જાને ન દેના ઉસને કહા બહોત અચ્છા અખ ગુજરી
 દહીં લેકર છબીલીકે મકાનકે રૂખરૂ બાકર આવાઝ લગાને
 લગી (દહી લો દહી) (દહી લો દહી) શાહઝાદેને આ-
 વાઝ સુનકર ગુજરીકો બુલાયા ઓર ગુજરીકે હુસ્નો જ-
 માલકો દેખકર ફરેફતા હોગયા ઓર કહા કે હમકો અ-
 પના દહી ચખાવ ગુજરીને સરપરસે દહીકી હાંડી ઉતાર
 કર શાહઝાદેકે સામને રખદી છબીલીને ગુજરીકો ગુસેસે
 દેના ગુજરીસે શાહઝાદેને કહા હાંડીકી કીમત ક્યાહે ગુ-
 જરીને કહા શાહઝાદેએ આલીમ એક લાખ ટકે ઇસકા

..લઈ છબીલીને કહા ગુજરી અપના મોલ કરવીહે યા
 દહીકા યેહ સુનકર શાહઝાદેને કહાકે હમકો દહી અખાવ
 જખ અખાતો દહી બહોત મઝેદાર ઓર મીઠાયા શાહ-
 ઝાદેને છબીલીસે દહીકી તારીફકી ઓર ગુજરીસે કહા
 ઈસવક્ત હમારે પાસ લાખ ટકે મોબુદ નહીં હેં ઈસકે
 ઇવઝ કુછ ચીઝ હમારી રખતે ઓક દુસરે દીન દહીં
 લાવે તો દોનોં દીનકે દોલાખ ટકે લેકર હમારી ચીઝકો
 વાપીસ દેખાઇયો ગુજરીને કહા બહોત અચ્છા શાહઝાદેને
 મોતીચુંકા હાર અપને ગલેસે ઉતારકર ગુજરીકે ઉઘાતે
 ફીઆ ઓર દોનોં જડાવ બાકુબંદશી ઉતારકર દીએ ગુ-
 જરી દોનોં ચીઝ લેકર ઓર દહીંકી હાંડી શાહઝાદેકો
 દેકર અપને ઘરકો ચલી પાંચ, છ, કદમ ચલીથી કે શા-
 હઝાદેને ગુજરીકે હસ્તકી તારીફ કી છબીલીને જવાબ
 દીઆ કે શાહઝાદા ઈસ કોમકા કયા એતબાર હે છસને
 ચાર પેસે દીએ ઉસકી તાબેદાર હેં વોહ ચાહે ને કામ
 કરલે ગુજરા યેહ સુનકર પલટી ઓર કહા કે યેહ કામ
 તુમારાહે હમારા નહીં કયું કે ને તુસાફીર સરામેં અ-
 કેલા આયા ઓર તીન ચાર પેસે દીએ ઉસકા રાતકો
 કામ પુરા પુરા કર દીઆ યેહ બાત છબીલી સુનકર
 ગુસ્સે હુઈ ગુજરીકેલી તાબ ન રહી ઓર કહા કે અય
 ઓરત લઠીઆરી હોકર શાહઝાદેકે પાસ મત બેઠ તુ
 એચક્ષી કમીની ઓરત હોકર શાહઝાદેકે પાસ બેઠી ખડી
 હો શાહઝાદેને દોનોંકી તકરાર સુનકર છબીલીસે કહા કે
 ઈસવક્ત મેરે પાસસે તુ ચલીજ વોહ ખીસીયાની હોકર
 ચલી ગઈ ગુજરી ખુશ હોકર વહાંસે ચલી શાહઝાદાતો
 ઉસપર ફરેફતાયા દીલમે ખ્યાલ ફીઆકે ઈસકા પતા વ
 નીશાન માલુમ કરના આહીએ ગુજરીકો આવાઝદી વોહ
 સુનકર લોટી ઓર કહા ફરમાઇએ શાહઝાદેને પુછાકે
 તુમ કહાં રહતીહો ઉસને કહા કે શાહઝાદાએ આલોમ

પાંચતીકી સરામેં રહતીહું ઓર વોહ મથહુર જગાહે
 ચેહ કેહકર મેલમેં આઈ ઓર વોહ કપડે ઉતારકર
 અપને કપડે પેહને ઈધર શાહજાદેને ખીદમતગારસે વોહા
 મંગવાયા તો છત્રીલીને કહાકે અલી છે ઘડી બાકીહે
 અલીસે ઘર બકર કયા કરોગે શાહજાદેને કહા આજ મેં
 ચાંદની ચોકકી સેર કરંગા ચેહ કેહકર વોડેપર સવાર
 હોકર ચાંદની ચોકમેં આયા વહાં એક પુઠા બ રહાયા
 શાહજાદેને ખીદમતગારસે કહા કે આદમીસે પાંચતીકી
 શરાા દરોયાફત કર નોકરને ઉસસે પાંચતીકી સરા દરયા-
 ફત કી પુઠેને કહા મેને અપની ઉમરમેં નામલી આ-
 જહી સુનાહે તુમ ઓર કીસીસે દરયાફત કરો શાયદ
 વોહ બતાદે આગે એક સીપાહી બતાયા નોકરને ઉસસે
 પુછા કે પાંચતીકીસરા દહાંહે ઉસકા રાસ્તા બતાદે સી-
 પાહી સમજાકે મુજસે મજાક કરના હે ગુસ્સે હોકર કહા
 અય બેવકુફ પાંચતીસરા ન તુને બનવાઈ ન તેરે બાપને
 તુ હમસે કયા પુછતાહે શાહજાદા સીપાઈકા ચેહ જવબ
 સુનકર ચુપ હોરહા ઓર નોકરસે કુછ ન પુછા બાદ
 બાગકી સેર કરને લગા જબ શામ હુઈ તો આંખુસે
 પટી બાંધકર મેલમેં ગયા ઓર હસ્થે મામુલ કરવટ
 લેકર ચારપાઈપર સો રહા નછતર કુંવર અપના સોલ
 સનગાર કરકે આઈ ઓર શાહજાદેકા સલામ કીઆ ઓર
 ચાર ઘડીતક ખડી રહી શાહજાદેને જવાબ ન દીઆ તો
 ઉસને કહા કે મેં કહાં સોઈ શાહજાદેને કહા કે પાંચતી
 સો રહા નછતર કુંવરને દીલમે ખવાલ કીઆકે સુરખ,
 નાદાન અબતક ન સમજા મેસ શબલી પાંચતી સોરહી
 જબ હુઈ હુઈ તો શાહજાદા હસ્થે મામુલ છળીલી પાસ
 ગય - યાદ નછતર કુંવર નાઝી ઓર ખવાલસરાકે પુ-
 લકર કરકે બાશાહકી ખાંતમેં મેરી તરફસે અઈ
 કરકે કે મેસ લોડીકો એક વોહા મેસ સામાનકે મરહમત

હો. એર બંદુક વગેરા સામાન સીકારકા હમરાહ ઘોડે
 મરહમત હો. બાદશાહ નાઝીર કે અર્જ કરતેહી દારોગએ
 ઇસ્તખલ ખાનેકો હુકમ દીઆ કે એ હથીઆર નાઝીર
 માંગે વોહ દેદો નાઝીરને સળ સામાન લેળકર નછતર
 કુંવરકો દીઆ ઉસને મરદાના લીબાસ પેહનકર પાંચુ
 હથીઆર લટકાકર ઘોડેપર સવારહો છબીલોકી સરામે પ-
 હોંચી વહાં શાહઝાદેને એક દરબાન બીઠા રખાયા કે અ-
 ગર કોઈ સવાર યા પયદલ યા બાદશાહકા નોકર આવ
 તો મુજે ખુશીઆ ઇતેલાદે ઉસને ચાહા કે અંદર દાખીલ
 હોં કે દરબાનને પુછા કે કહાંસે આયે હો. એર કહાં
 જાવગે ઉસને કહા કે મેં ઝમનશાહકી બુલાકાત કરૂંઝા
 દરબાનને કહા આપકે આનેકી ઇતિલા શાહઝાદેકો દેતાહું
 આપકા કયા નામ હે ઉસને કહા મેરા નામ નછતર
 શાહઝે દરબાનને શાહઝાદેસે જાકર કહા કે આપકી મુ-
 લાકાતકો નછતરશાહ તશરીફ લાયકે શાહઝાદેને કહાકે
 અબી છે ઘડી દીન બાકી હે ચેહ વક્ત મુલાકાતકા નહિ
 કલ મુજહે તશરીફ લાના દરબાનને ચેહી આનકર કેહ
 દીઆ નછતરશાહને ચેહ મુનકર દીન ચાર કોડે દરબાનકો
 મારે વોહ રોતા હુવા શાહઝાદેકે પાસ જાકર ફરીઆદ
 કરને લગા કે નછતરશાહને નાહક મેરે કોડે મારે શા-
 હઝાદા ચેહ મુનકર ગુસ્સેમેં હુવા એર કપડે પહેન
 હથીઆર બાંધકર બાહેર આયા એર કહા કે તુજહે
 કીસને મારા મેં ઉસકા સર તલવારસે ઉડા હુંગા શાહ-
 ઝાદા દરબાનસે ખાતે કરતા હુવા સરાકે દરવાઝેપર
 આયા એર એસ વક્ત નછતરશાહ પર નજર પડી દેખ-
 તેહી ફરેશતા હોખયા એર દીલમેં કેહને લગા અલ્લાહો
 ખી કલકી હહી વાલીકી તારીફ કરૂં યા ઈસ જવાનકી
 તારીફ કરૂં ગુસ્સા જતા રહુ એર નછતરશાહસે શાહ-
 ઝાદેને સલામો બલેક કીઆ એર ખાદાખા નછતરશાહસે

બાતો કરતા ચલા નછતરશાહને અપને દીલમેં ખ્યાલ
 કીઆ કે મેરા ખાવીદ પયદલ ચલે ઓર મેં સવાર હોકર
 ચલું બેહતર હે કે મેંબી પયદલ ચલું ઓર યેહ સવાર
 હોબાય આખીર નછતરશાહ ઘોડેસે ઉતર પડા ઓર
 શાહઝાદેસે કહા કે તુમ સવાર હોબાય શાહઝાદેને કહા
 તુમ કયું ઉતરે તુમથી સવાર હોબાય ગરઝકે યેહી શુક-
 તશ હો રહીથી કે શાહઝાદેકાથી ઘોડા આ ગયા દોનોં
 ઘોડોંપર સવાર હોકર શીકારકો ગયે જખ આખાદીસે
 દુર નીકલ ગયે એક હરન નઝર પડા શાહઝાદેને તરકી-
 શસે તીર નીકાલકર હરનકો મારા ઓર દુસરા નછતર
 શાહને મારા ગરછ કે હરન દોનેકે તીર ખાકર બાગા
 ઓર નીલકે ખેતમેં બગીરા ઝમનશાહને ઘોડા દાડાકર
 હરનકા પીછા લીઆ દેખાકે હરન નીલકે ખેતમેં ઝખમી
 પડાહે શાહઝાદા હરનકે ઝુબ્હે કરનેકો ઘોડેસે ઉતરા
 નછતરશાહથી ઘોડેસે ઉતરાયા કે ઉસકે પાઉમેં છુરી
 લખ ગઈ ઓર બહોત ખુન નીકલા ઝમનશાહને ઉસી
 વક્ત અપની કમરકા દુપટા ફાડકર ઉસકા પાઉં માંધા
 ઓર ગમગીન હોકર કહા કે તુમારે પાઉમેં ઝખમ નહીં
 લગા મેરે કલેજમેં લગાહે યેહ દરદ તુમકો નહીં હુવા
 મુજકો હુવા હે નછતરશાહને કહા ખેર મુઝાયકા નહીં
 અયસી ચોટતો અકસર શીકારમેં લગબતીહે તુમ કુછ
 ખ્યાલ ન કરો યેહ કેહકર હરનકો ઝુબ્હે કરનેકા ધરાદા
 કીઆ ઝમનશાહને કહા મેં ઝુબ્હે કરંગા તુમ ન કરો
 તુમ્હારી તખીઅત દુરસ્ત નહીં ગરઝ કે ઝમનશાહને
 હરનકો ઝુબ્હે કીઆ ઓર શીકારકા ગોસ્ત લેકર શહે-
 રકો તરફ રવાના હુવે રાસ્તેમેં ઝમનશાહને પુછા અખ
 દરદ ક્યસાહે ઉસને કહા અબતો આરામહે નછતરશાહને
 કહા મેરા મકાન થહેર દેહલીમેં પાંચતીકીસરા મશહુરહે
 શાહઝાદેને કહા કે કલ એક શુબરીથી પાંચતીકીસરા

રેહનેવાલી મેરેપાસ સરામે આઈથી નછતરશાહને કહાકે
 વોહ હમારે મેહલકે નીચે રેહીયે શહજાને કહાકે જુ-
 દાને ઉસ ગુમરીકો કયસા હુસ્ન દીઆડે વોહ તારીફ
 નહીં હોસકલ પ્રીર ઝમનશાહને કહાકે આજ મે તુમારે
 સથ તુમારે ઘર ચલુંગા, કહ તુમ મેરે ઘર ચલના ન-
 છતરશાહ યેહ બાત સુનકર ચુપ હોરહા ઓર કુછ જ-
 વામ ન દીઆ ઓર દીગર ખાતે શુરૂકીં કે રાહ જલ્દી
 તમામ હો જમ શાહજાદેકા દરવાજા સામને નઝર આયા
 ઉસવક્ત નછતરશાહને સોચા કે શહેર કરીખહે ઓર યેહ
 ઝર મેરે સાથ ચલેગા ઓર મેરા પરદા ફાથ હોગા
 યહાં અધ્યારીસે કામ લના આઢીએ યેહ સોચકર કહાકે
 શાહજાદેએ આલીમ અપને ઘોડેકે કદમ દીખાએ કે કય-
 સાહે ઉસવક્ત શાહજાદેને ઘોડેકા દોડાકર કદમ દીખાએ
 નછતરશાહને બહોત તારીફ કી પ્રીર નછતરશાહને કહા
 કે અમ મેરે ઘોડેકે કદમ દેખીએ, યેહ કેડકર ઘોડેકા
 દોડયા તો મહેલકે દરવાજેપર ઠેરા ઓર ઘોડેસે ઉતરકર
 મેહલમેં જલ્દી જલ્દીસે ચલા ગયા ઓર મરદાના કપડે
 ઉતારે યહાં શાહજાદા ઇન્તેઝાર કર રહા કે અમ વાપી-
 સ એ તો ઉસકે ઘર ચલું જમ દેર હોગઈ તો શાહજાદા
 લાચાર હોકર સરામે આયા છબીલીને ઝરમ પાની લેકર
 મું ધુલાય ઓર પ્રીર શાહજાદે પાસ આ બેઠી ઓર
 મોહબતકી ખાતે કરની શુરૂકીં મગર શાહજાદા ઉસકી
 ખાતુંસે ખુશ ન હુવા ઉસવક્ત છબીલીને કહા કે શાહ-
 જાદા આજ તુમ કયસે ઉદાસ વ ગમગીન બેઠેહો કુછ
 બાત કરો ઉસવક્ત શાહજાદેને કહા અય છબીલી કયા
 કહું જુસ શાહજાદેકે સાથ શીકારકો ગયાથા ઉસવક્ત અ-
 પને ઘોડેકે કદમ દીખાને કે બહાનેશે શહેરમેં ચલા ગયા
 ઓર પ્રીર ન આયા ઉસકી સુરત મેરી આંખુંકે સામને
 પ્રીરતી હે અય છબીલી વોહ અયસા ખુબસુરત આદમી

આકે ઉસકે હુસનો જમાલકી તારીફ નહીં હો સકતી અ-
 મર વોહ મુજસે પાંચસો રૂપીએ રોઝ માંગતા તો મેં
 ઉસકે દેનેમેં ઇનકાર ન કરતા મગર અફસોસ ઇસ બા-
 તકાહે કે વોહ મુજસે કેહકર ન ગયા વરના ઉસે હરગીઝ
 ન બાને દેતા છબીલીને કહા શાહઝાદા આજકલ તુમારા
 દીલ બહોત ભટકતા હે ઓર હરએક મરદ ઓરતપર
 જલ્દ આજતાહે તુમારે પાસ રૂપીએ હોંગે તો સે કડો
 આદમી તુમારી ખાતીર કરીંગે તુમ અપને દીલમે રં-
 છદા મત હોવ ઇસી શુકતશુમેં શામ હોગઈ શાહઝાદા
 ઘોટેપર સવાર હોકર મહેલકે દરવાઝેપર આયા ઓર
 પટ્ટી આંખુપર બાંધકર મહેલમેં દાગીલ હુવા ખવાબસ-
 રાને બાદ બાના ખાનેકે પહાંગપર જા બીકાયા શાહઝાદા
 એકતરફ કરવટ લેકર લેટરહા નછતરકુંવર સેલાસગાર
 કરકે શાહઝાદે પાસ આઈ ઓર ચારઘડી શુઝરનેપર
 નાચાર હોકર શાહઝાદેસેં પુછા કે કહાં શેઊ શાહઝાદેને
 દીલમેં સોચકે બીબી અપને દીલમેં ખ્યાલ કરેગી કે
 શાહઝાદેકી આંખે કયસી દુખતીહેં કે રાતમર સોતાહે
 મગર દરદઘી શીકાયત નહીં કરતા યેહ ખ્યાલ કરક શા-
 હઝાદેને હાય હાયકી ઓર કહા શમે ઠંડી કરો મેરી
 આંખેં ખટકતીહેં ઉસી વક્ત નછતરકુંવરને કહા કે હાય
 મેરા પાજિ દુખતાહે શાહઝાદા ગુસ્સે હોકર ઉઠ બેઠા
 ઓર કહા અય બેશરમમતેરા પાંઉ કહાંસે દુખતાહે દેખું
 કયુંકર તેરા પાજિં તમામ દીન કાલીનપર રેહતાહે ઉસ
 વક્ત નછતરકુંવરને કહા તુમારી આંખેં કયુંકર દુખતીહેં
 દેખું યેહ યેહકર લોંઘીકે આજાહી કે શમે લા લોંઘી
 શમે લાઈ તો નછતરકુંવરને શાહઝાદેકી આંખુસો પટ્ટી
 ખોલી ઓર કહા કે દેખો તુમારી આંખે કહાં દુખતીહેં
 શાહઝાદા બોલા કે મેં દેખું કે તુમારા પાઉં કહાંસે દુ-
 ખતાહે નછતરકુંવરને પટ્ટી ખોલકહ પાઉં દીખાય ઉસને

કહા એહ ચોટ ક્યમ્ની લગી વોહ બોલી આજ હુજુરકે
 સાથ શીકાર ખેલને ગઇથી તુમને અપને દુપટેકી પટી
 ફાડકર ખાંધીથી પેહછાનવો ઓર મેં એહી શુજરી બન-
 કર સરામેં ગઇથી ઓર મેરે દહીંકી કીમત આપકે ઝીમે
 ચાહીયે ઉસ વક્ત શાહઝાદેને કહા મેને શુજરીકો અમા-
 નત બે દીથી ઉસને કહા મેરે પાસ મોબુદહે એહ કેહ-
 કર મોતીયુંકા હાર ઓર બાજુબંદ શાહઝાદે કે પાસ રખ
 દીઆ શાહઝાદેને પુઠા ફેરકર દેખાતો બેતાબ હોકર હમ
 બીસ્તર હોનેકો ઇરાદા કીયા ઉસવક્ત નછતરકુંવરને પી-
 સેકબજ નીકાલકર અપને પેટપર રખા ઓર કહા કે અ-
 ગરચે મેં તુમારી બીબીહું મગર જખતક મેરા કેહના
 ન માનોગે મેં ઇસ પેશકબજસે અપની જાન હલાક કરંગી
 શાહઝાદેને કહા બ્યાનકર તુ કયા ચાહતીહે ઉસને કહા
 જીસતરાંહ છબીલીને મુજે જલાયાહે ઉસી તરાંહ ઉસકા
 આધા જીસમ જમીનમેં ગાડકર ઇતને તીર મારોદે મર
 જાય, તબ મેરા કલેબ ઠંઠાહો ઓર મેં આપકી લોંડી
 હું બે આહોસો કરના શાહઝાદેને વોહ તમામ રાત ઘ-
 ડીઆં ગીન ગીનકર કાટીં મુખે હોતેહી દરબારકા લી-
 ખાસ પેહનકર દરબારમેં આ બાઠા ઉસવક્ત તમામ
 ઉમરાવ વુઝરા હાઝીરચે શાહઝાદેકો દેખકર ખુશ હુવે
 પ્રીર શાહઝાદેને છબીલીકે બાબમેં વુઝરાસે મશવેરા કરકે
 સીપાહીયું કે મારફત છબીલીકો ગીરફતાર કરકે જુલાયા
 જબ સીપાહી ઉસકો લાય શાહઝાદેને કહા દુર ખડી કરો
 વયસા નહો કે ઇસકી મોહબત મેરે દીલમેં પ્રીર અસર
 પેદા કરે બાદ અઝબાં તમામ અરકાને દોલતસે ઉસકે
 લીચે સજા તજવીઝ કરનેકી સલાહ પુઝી સખને સલાહ
 હી કે ઇસકો અપની અમલદારીસે નીકાલ દીજીએ. નછ-
 તર કુંવરને ખવાજ સરા દરબારમેં લેજ રખે થે કે ત-
 મામ હાલ દરબારકા મુજસે દમખદમ આકર બ્યાન કરે.

એસ વક્ત ઉસકો યેહુ બાત માલુમ હુઈ કે છબીલીકો
 શહેરમદર કરનેકી સલાહ પાઈ હે તો ઉસને ખ્વાસરાકી
 બળાની કેહલા લેખ કે યા તો છબીલીકો ઝમીનમેં ગા-
 ડકર મારેં યા અપને હાથસે ઇસકદર તીર મારેં કે ઉ-
 સકા દમ નીકલ જાય. ઓર અગર શાહઝાદેકો યેહુ મ-
 નજુર નહીં તો મેંપની બન ખોતીહું. ઇસ વક્ત શાહ-
 ઝાદેને લાચાર હોકર છબીલીકો આધા ગડવાકર ઇસ ક-
 દર તીર મારે કે વોહ મરગઈ શીર ઉસકી લાસકો ઉ-
 ઠાકર ગડવાદીઆ શીર શાહઝાદા દરબારસે ઉઠકર મેહલમેં
 ચલ ગયા ઓર વક્તે શામકા મનતઝીર રહ્યા. રાત હુઈ
 ઓર ખમ્ને-પીનેસે ફારીંગ હોકર શાહઝાદા બડી ખુશીસે
 પલંગપર બ લેટા. ઈઝર નછતર કુંવર બી સોલા સન-
 ગાર કરકે આઈ તખ શાહઝાદા ઉસકા હુસ્નો જગાલ દે-
 ખકર ખેતાબ હોકર ઉસે ગલે લગાયા ઓર તમામ રાત
 એ શો અશરતમેં ગુઝરી જખ સુખડે હુઈ. શાહઝાદા હ-
 મામકો ગયા જખ હમામસે ફારીંગ હુવા પોશાક શાહીના
 પેહની ઓર દરબારમેં આયા. તમામ દીન ખુલકે ખં-
 દોળસ્તમેં રેહતા ઓર રાતકો નછતર કુંવરકે સાથ એશ
 અશરતમેં મસફૂ રેહતા. ઇસ તરાંહસે એક મુદત ગુ-
 ઝર ગઈ ફીર બાદશાહને સલતનતસે ગોશાનશીની ઇખ્તી-
 યાર કી ઓર શાહઝાદેકો દખતપર બેઠકર અદલો ઇન્સાફ
 કરને લગા ઓર તમામ રેઆયા ઉસકે એદલો ઇન્સાફસે
 ખુશ ખુશરમ રહેને લગી—ફત્તા.

